

# மனசாட்சி என்றால் என்ன?

மனுகுலத்தைக் குறித்த கேள்விகள்

மனசாட்சியானது மனித ஆத்துமாவின் ஒரு பகுதியாக வரையறுக்கப்படுகிறது, இது நாம் அதை மீறும் போது மன வேதனையையும் குற்ற உணர்ச்சிகளையும் தூண்டுகிறது மற்றும் நமது செயல்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் நமது மதிப்பு அமைப்புகளுக்கு இணங்கும்போது மகிழ்ச்சி மற்றும் நல்வாழ்வு உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது. அனைத்து புதிய ஏற்பாட்டு குறிப்புகளிலும் "மனசாட்சி" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை சுனேய்டேசிஸ் "தார்மீக விழிப்புணர்வு" அல்லது "தார்மீக உணர்வு" என்று பொருள்படும். ஒருவரின் செயல்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் சரி மற்றும் தவறுகளின் தரத்திற்கு இணங்கும்போது அல்லது அதற்கு முரணாக இருக்கும்போது மனசாட்சி எதிர்வினையாற்றுகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள சுனேய்டேசிஸ் -க்கு இணையான எபிரேய சொல் இல்லை. "மனசாட்சி" என்பதற்கு எபிரேய வார்த்தையின் பற்றாக்குறை யூதர்களின் உலகப் பார்வையின் காரணமாக இருக்கலாம், காரணம் இது தனிநபரை விட வகுப்புவாதமாக இருந்தது. எபிரேயர்கள்

தங்களை ஒரு உடன்படிக்கை சமூகத்தின் உறுப்பினர்களாகக் கருதினார்கள், இது ஒரு தனிநபராக இல்லாமல் தேவன் மற்றும் அவரது நியாயப்பிரமாணங்களுடன் கூட்டாக தொடர்புடையது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், எபிரேய தேசம் முழுவதுமாக அவருடன் நல்ல உறவில் இருந்தால், ஒரு எபிரேயன் தேவனுக்கு முன்பாக தனது சொந்த நிலையிலும் நம்பிக்கையுடன் இருக்கமுடியும்.

மனசாட்சியின் புதிய ஏற்பாட்டு கருத்து இயற்கையில் மிகவும் தனிப்பட்டது மற்றும் மூன்று முக்கிய உண்மைகளை உள்ளடக்கியது. முதலாவதாக, மனசாட்சி என்பது மனிதர்களுக்கு சுயமதிப்பீடு செய்ய தேவன் கொடுத்த திறன். பவுல் தனது சொந்த மனசாட்சி "நல்லது" அல்லது "சுத்தமானது" என்று பலமுறை குறிப்பிடுகிறார் (அப்போஸ்தலர் 23:1; 24:16; 1 கொரிந்தியர் 4:4). பவுல் தனது சொந்த வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் ஆராய்ந்து, தேவனுடைய தராதரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது ஒழுக்கங்கள் மற்றும் மதிப்பு அமைப்புகளுக்கு இணங்க இருப்பதைக் கண்டார். அவரது மனசாட்சி அவரது இருதயத்தின் ஒருமனப்பாட்டை உறுதிச் செய்தது.

இரண்டாவதாக, புதிய ஏற்பாடு மனசாட்சியை ஏதோ ஒன்றுக்கு ஒரு சாட்சியாக சித்தரிக்கிறது. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டாலும், புறஜாதியார் தங்கள் இருதயங்களில் எழுதப்பட்ட தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் சமூகத்திற்கு சாட்சியாக இருக்கும் மனசாட்சியைக் கொண்டிருப்பதாக பவுல் கூறுகிறார் (ரோமர் 2:14-15). அவர் சத்தியத்தை பேசுகிறார் என்பதற்கு சாட்சியாக அவர் தனது சொந்த மனசாட்சியோடு முறையிடுகிறார் (ரோமர் 9:1) மேலும் அவர் மனிதர்களுடனான தனது கையாளுதலில் பரிசுத்தமும் நேர்மையும் கொண்டவராக இருந்தார் (2 கொரிந்தியர் 1:12). அவரது செயல்கள் தேவனுக்கும் மற்ற மனிதர்களின் மனசாட்சியின் சாட்சிக்கும் வெளிப்படையாகத் தெரியும் என்று அவரது மனசாட்சி சொல்கிறது என்றும் அவர் கூறுகிறார் (2 கொரிந்தியர் 5:11).

மூன்றாவதாக, மனசாட்சி என்பது தனிநபரின் மதிப்பு அமைப்பினுடைய ஒரு சேவகன். முதிர்ச்சியடையாத அல்லது பலவீனமான மதிப்பு அமைப்பு பலவீனமான மனசாட்சியை உருவாக்குகிறது, அதே சமயம் முழுமையாக அறியப்பட்ட மதிப்பு அமைப்பு சரி மற்றும் தவறு பற்றிய வலுவான உணர்வை உருவாக்குகிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில், ஒருவருடைய மனசாட்சியானது வேதப்பூர்வமான சத்தியங்களைப் பற்றிய

போதிய புரிதலால் உந்தப்பட்டு, குற்றவுணர்வு மற்றும்  
அவமானம் போன்ற உணர்வுகளை உருவாக்கலாம்.  
நம்பிக்கையில் முதிர்ச்சியடைவது மனசாட்சியை  
பலப்படுத்துகிறது.

விக்கிரகங்களுக்குப் பலியிடப்பட்ட உணவை உண்பது  
குறித்த தனது அறிவுறுத்தல்களில் பவுல் குறிப்பிடுவது  
மனசாட்சியின் இந்த கடைசிச் செயலாகும். விக்கிரகங்கள்  
உண்மையான தேவர்கள் அல்ல என்பதால், அவற்றிற்கு உணவு  
படைத்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை  
என்று அவர் கூறுகிறார். ஆனால் கொரிந்து சபையில் சிலர்  
தங்கள் புரிதலில் பலவீனமாக இருந்தனர் மற்றும் அத்தகைய  
தேவர்கள் உண்மையில் இருப்பதாகவும் நம்பினர். இந்த  
முதிர்ச்சியடையாத விசுவாசிகள் தெய்வங்களுக்குப்  
பலியிடப்பட்ட உணவை உண்ணும் எண்ணத்தில்  
திகிலடைந்தனர், ஏனெனில் அவர்களின் மனசாட்சி தவறான  
தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் மூடநம்பிக்கையின் கருத்துகளால்  
நிறைந்திருந்தது. ஆகையால், பலவீனமான  
சகோதரர்களுடைய மனச்சாட்சிகள் அவர்களின்  
செயல்களைக் கண்டிக்கத் தூண்டினால், உண்பதற்கான  
சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று  
புரிந்துகொள்வதில் அதிக முதிர்ச்சியடைந்தவர்களை பவுல்

ஊக்குவிக்கிறார். முதிர்ச்சியடைந்த நம்பிக்கை மற்றும் புரிதலின் காரணமாக நம் மனசாட்சி தெளிவாக இருந்தால், வலிமையான மனசாட்சியுடன் வரும் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி பலவீனமான மனசாட்சி உள்ளவர்களைத் தடுமாறச் செய்யக்கூடாது என்பது இங்கே நாம் கற்கும் பாடமாகும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள மனசாட்சியின் மற்றொரு குறிப்பு, சூடான இரும்பினால் காயப்படுத்தப்பட்டதைப் போல, "உணர்ச்சியற்றுப் போன" அல்லது உணர்ச்சியற்றதாக மாற்றப்பட்ட ஒரு மனசாட்சியாகும் (1 தீமோத்தேயு 4:1-2). அத்தகைய மனசாட்சி கடினமாகவும், கூச்சமாகவும், இனி எதையும் உணராது. ஆழ்ந்த மனசாட்சி கொண்ட ஒரு நபர் இனி அதன் தூண்டுதல்களுக்கு செவிசாய்க்க மாட்டார், மேலும் அவர் கைவிடுவதன் மூலம் பாவம் செய்யலாம், தனது ஆத்துமாவுடன் எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது என்று தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளலாம், மற்றவர்களை உணர்ச்சியற்ற நிலையில் மற்றும் இரக்கமின்றி நடத்தலாம்.

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலமும், அவருடனான உறவை நல்ல நிலையில் வைத்திருப்பதன் மூலமும் நம் மனசாட்சியை தெளிவாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

அவருடைய வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இதைச் செய்கிறோம், தொடர்ந்து நம் இருதயங்களைப் புதுப்பித்து மென்மையாக்குகிறோம். யாருடைய மனசாட்சி பலவீனமாக இருக்கிறதோ, அவர்களை கிறிஸ்தவ அன்புடனும் இரக்கத்துடனும் நடத்தி நாம கருதுவோம்.

---

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-conscience.html> | English: <https://www.gotquestions.org/conscience.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright  
Got Questions Ministries · [questions@gotquestions.org](mailto:questions@gotquestions.org)